

og samler sig om de Bevogtningsopgaver, vi kan magte, skaber det saaledes om, at Soldatertvungen hører op, og at man tilvejebringer en Nedgang i Udgifterne, der svarer dertil". — Statsministeren efterkom under den fortsatte Forhandling den af P. Munch fremsatte Opfordring til at udtale sig om den nærmere Forstaaelse af Programtalens Udtalelser angaaende vort Forsvarsberedskab og sagde, at P. Munch lagde en Del ind i den, som i Virkeligheden slet ikke findes deri. „Den siger kun, at vort Lands Stilling indenfor Folkeforbundet maa være medbestemmende for Forpligtelser med Hensyn til vort Forsvarsberedskab. Denne Udtalelse er i Virkeligheden ganske uangribelig, og heller ikke det ærede Medlem vil kunne benægte, at enhver Forhandling om vort Forsvarsberedskab maa tage Danmarks Stilling indenfor Folkeforbundet med under Overvejelse, bl. a. ogsaa, fordi der derved er givet en vis Garanti for Landets Integritet og bestaaende politiske Uafhængighed mod Angreb udefra. Men, siger det ærede Medlem, der tales jo om Forpligtelser. Jeg vil hertil kun svare, at Regeringen staar paa det Standpunkt, at der ikke er tillagt Forbundsraadet nogen Myndighed til at fastsætte et Mindstemaal, hvorunder Rustningerne ikke maa indskrænkes, men baade Pagtens Artikel 8, 1. Stykke, og Artikel 16, 2. Stykke, forudsætter, at Systemet bygger paa visse militære Magtmidler hos Medlemmerne til Gennemførelse af Pagtens Forpligtelser, og det er Regeringens Opfattelse, at selv om Danmark i hvert enkelt Tilfælde, naar Spørgsmaalet bliver praktisk, staar frit, bør det dog ikke paa Forhaand stille sig paa det Standpunkt, at det under ingen Omstændigheder vil deltage i nogen som helst Art af fælles militær Virksomhed til Haandhævelse af Pagtens Forskrifter. Man kan ikke nyde godt af Rettigheder uden ogsaa at anerkende Forpligtelserne, om end der naturligvis ved disses nærmere Fastsættelse maa tages Hensyn til hvert enkelt Lands særlige Forhold.

Lige saa lidt kan man i Aabningstalens Ord om vort Lands geografiske Beliggenhed læse de vidtgaende udenrigs-politiske Synspunkter, som det ærede Medlem oprullede. Der tænkes ganske selvfølgelig hverken paa Forpligtelser mod Vest eller mod Øst — vi har ingen saadanne Forpligtelser —, men paa Forpligtelserne overfor os selv, Forpligtelserne *overfor Danmark*. Vort Lands geografiske Beliggenhed er nu en Gang, som den er; vi kan ikke ændre den. Men vi maa lige saa selvfølgelig tage dens unægtelig noget udsatte og vanskelige Karakter med i Betragtninger om vort Forsvarsberedskab. Det maa enhver Regering gøre; og det gjorde ogsaa det ærede Medlem, da han som Forsvarsminister under Verdenskrigen traf de fornødne militære Foranstalt-